

Titel: Kap. X.

Citation: "Kap. X.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*, s. 38 . Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r06-shoot-chptrd1e3292.pdf> (tilgået 25. juli 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kap. X.

Sagføreres Rettigheder og Pligter.

§ 105.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangslovene bestemmes, eneberettigede til at udføre Retssager for Andre. En Bemyndigelse til i eget Navn at indtale en Fordring eller anden Rettighed („Mandatarfuldmagt") kan ikke give den, hvem Bemyndigelsen er given, Net til selv at møde i Sagen, naar han ikke er en til Mode ved den paagældende Domstol berettiget Sagfører.

Indgreb i Sagførernes Eneret, derunder indbefattet, at Nogen uberettiget offentlig betegner sig som Sagfører, anses med Bøder fra 50 til 200 Kr., hvilken Straf, naar Forseelsen er sket gennem Proformaretshandler, ved hvilke det er givet Udseende af, at Vedkommende optræder som Transporthaver, kan stige til 500 Kr. Overenskomster om, at Transportgiveren stal betale Bøden, ere ugyldige, og det i Tilfælde af saadant Proformaværk tilsagte Vederlag for Udførelse af Sager kan ikke syges betalt, samt kan, hvis det er erlagt, søges tilbage.

§ 106.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 107.

Sagførere ere pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Forretninger. De ere pligtige at fremme de dem betroede Retssager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en Følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødvendige Udsættelser, grundløse Formalitetsindsigelser eller andre Udflugter. De ere pligtige at vise Retten Hensyns-fuldhed og Agtelse. De skulle afholde sig fra usømmelig Tale og Skrivemaade for Retten og efterkomme de Paalæg, som særlig gives dem af Retten i Medfør af Rettergangslovene.

39

§108.

Hvad enten Overenskomst om Vederlag er sluttet i Forvejen eller ikke, maa ingen Sagfører kræve højere Betaling, end der skønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saadan Egenskab yder, være sig i

Udførelsen af Retssager eller ved Meddelelsen af Raad og Vejledning i andre juridiske Anliggender.

Forøvrigt er det ikke forbudt at betinge sig højere Betaling for det Tilfælde, at Sagen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tapes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Genstand, naar dog det Vederlag, som saaledes tilflyder Sagføreren, ikke i det Hele skønnes at være ubilligt.

§ 109.

Sagførere, som overtræde de i nærværende Lov givne Forskrifter eller iøvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere, anses med de i Straffelovens § 144 omhandlede Straffe.

§ 110.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører, ikke er højere end Boder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kendelse eller ved den endelige Dom.